

TILL
UNGDOMEN!

Finlands kvinnor jubla. Den 29 maj i år fingo de full medborgarrätt. Landtdagen beviljade den dagen hvarje finsk kvinna — gift eller ogift — politisk rösträtt och valbarhet, när hon fyllt 24 år och betalat 1 mark, d. v. s. 70 öre i kronoskatt.

Det blef alltså Finland och inte Sverige, som vi hoppats, som gaf det öfriga Europa det stora exemplet. Men hur har inte också den finska kvinnan arbetat för saken. Sanningen till ära måste dock erkännas, att hon varit kraftigt stödd af män, som aktat och skattat kvinnan högt.

Ni unga, ni, som ännu har idealens eld högt flammande i er själ, gör hvad ni kan, för att kvinnorna måtte få rösträtt äfven i ert land!

Hvarför skall inte kvinnan ha rösträtt — hon, som ensam bär barnsbördens tyngd, hon, som vakar natt och dag öfver de små, hon, som framför andra fostrar det unga släktet och skänker hemmet dess prägel — hvarför skall inte hon få rösträtt? Hvem har större medkänsla med de lidande än hon? Se på sjuksköterskan, se på slumsystem! Hvem har större intressen att bevaka i samhället än modern? — **Ingen**, i sanning ingen. Det är ju **hennes** barn, som få godt eller ondt af de reformer, som göras eller icke göras i dag. Och barnen, det är för henne icke blott hon själf, men mer än hon själf.

Om inte för annat, borde kvinnan få rösträtt för att kunna skaffa sig större anslag i riksdagen till sin undervisning på skilda områden. Se en gång på den summa, som beviljats till gossars, ynglingars och mäns skolor, och jämför den med hvad som ges till flickors och kvinnors undervisning. Man skall se, att mannen inte förmått att bevaka kvinnans intressen, om han också velat det.

Medvetet eller omedvetet har mannen en nedärfd känsla af att världen hör **honom** till, snart sagdt är till för honom. Denna känsla har berott på, att han är den fysiskt starkare. Det fanns en tid, när den slags styrka ensam regerade världen. Men nu är tiden inne att inse och erkänna,

att äfven kvinnans krafter och hennes egenart fordras i det allmänna för det helas lyckliga utveckling.

Att hon är fysiskt svagare än mannen borde vara ännu ett skäl att ge henne rösträtt till värn och skydd.

Det finns inga rimliga skäl mot rösträtt för kvinnan, såvida man gillar den s. k. **allmänna** rösträtten. Därför, ni unga, gör hvad ni kan för rättvisa äfven åt kvinnan!

Lyssna, och ni skall höra hur det ropar efter moderlig ömhet öfverallt i det allmänna lifvet. Hur många späda, spirande plantor fryser inte bort bara af brist på den värme och känsla, som kvinnan skulle tillföra det offentliga lifvet, om hon finge medansvarighet.

Hon **behöfs** vid valet af representanter och **rättvisan fordrar**, att också hon får full medborgarrätt.

En viktigare fråga finns i närvarande stand inte för oss kvinnor — knappast heller för samhället.

Stockholm i Juni 1906.

Ann Margret Holmgren,
f. Tersmeden.

STOCKHOLM,
OSKAR EKLUNDS BOKTRYCKERI,
1906.
